ECLI:LV:AT:2018:0531.C04291112.1.S
Lieta Nr.C04291112
Lietas arhīva numurs SKC-164/2018
Civillietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
SPRIEDUMS
Rīgā 2018.gada 31.maijā

Augstākā tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Ļubova Kušnire,
tiesnese Ināra Garda,
tiesnesis Normunds Salenieks

rakstveida procesā izskatīja civillietu sakarā ar Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādes „Jelgavas izglītības pārvalde" kasācijas sūdzību par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2016.gada 23.maija spriedumu Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādes „Jelgavas izglītības pārvalde" prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Roma nami" par nomas līguma atcelšanu, nepiemērojot līguma 32.punktu, un rēķinā iekļautās norādes par nokavējuma naudu atzīšanu par spēkā neesošu.

Aprakstošā daļa

[1] Starp Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādi „Jelgavas izglītības pārvalde" kā nomnieku un sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk arī SIA) „Roma nami" kā iznomātāju /datums/noslēgts nomas līgums par nedzīvojamo telpu 710 m^2 platībā /adrese/, lietošanu.

Iznomātājs telpas nodeva nomniekam ar mērķi organizēt Bērnu un jauniešu centra /Nosaukums B/ pulciņu nodarbības, pasākumus un mācības (līguma 3.punkts). Līguma darbības termiņš noteikts līdz /datums/(līguma 4.punkts). Puses vienojās, ka pēc nomnieka pieteikuma iznomātājs veic telpu inženiertehnisko tīklu un komunikāciju sistēmu remontu (elektroinstalācija, ūdensvads u.tml.) (līguma 28.punkts).

Nomas līguma 32.punktā norādīts: „Ja Līgums tiek lauzts uz Nomnieka iniciatīvas pamata pirms termiņa beigām, tas atmaksā Iznomātājam summas, kas līdzīga LVL 170 000 (viens simts septiņdesmit tūkstoši lati), atlikumu, kas ik gadu samazinās par 10% un uz 2018.gada 1.oktobri sastāda LVL 00,00 (nulle lati), izņemot gadījumu, ja Telpas kļūst neizmantojamas tehnisku iemeslu dēļ un Nomnieks defektus nenovērš 60 dienu laikā pēc rakstiska iesnieguma saņemšanas.".

[2] Jelgavas pilsētas pašvaldības iestāde „Jelgavas izglītības pārvalde" 2012.gada 30.maijā Rīgas apgabaltiesā cēla prasību pret SIA „Roma nami", lūdzot: 1) atcelt /datums/nomas līgumu ar 2012.gada 31.maiju, nepiemērojot līguma 32.punktu par maksājumu SIA „Roma nami", 2) atzīt par spēkā neesošu SIA „Roma nami" /datums/izrakstītajā rēķinā Nr./numurs/ ietverto norādi par nokavējuma naudu 1% apmērā par katru nokavēto dienu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[2.1] Prasītājas pārstāvji un Jelgavas pilsētas domes administrācijas Īpašuma konversijas pārvaldes speciālisti 2011.gadā vairākas reizes apsekoja nomātās telpas un konstatēja defektus, kuru dēļ telpu izmantošana līgumā paredzētajam mērķim nebija iespējama un par kuru novēršanas nepieciešamību tika informēta atbildētāja.

Prasītājas konstatētie defekti (caurvējš un pazemināta gaisa temperatūra), ko atbildētāja nav novērsusi, radīja draudus cilvēku, it īpaši bērnu, veselībai un dzīvībai, kā arī neatbilda normatīvo aktu prasībām par izglītības procesa organizēšanu, kā rezultātā nebija iespējams nodrošināt kvalitatīvu izglītības procesu.

[2.2] Ņemot vērā, ka telpas nebija izmantojamas nomas līguma 3.punktā noteiktajam mērķim un to, ka atbildētāja nenovērsa nomātajās telpās konstatētos defektus, prasītāja /datums/saskaņā ar līguma 31.punktu paziņoja atbildētājai par līguma darbības izbeigšanu ar 2012.gada 31.maiju.

[2.3] Atbildētāja izrakstīja prasītājai rēķinu par 102 000 LVL, pamatojoties uz nomas līguma 32.punktu, ar apmaksas termiņu līdz 2012.gada 31.maijam. Minētajā rēķinā norādīts, ka saskaņā ar līguma 33.punktu par maksājuma kavējumu tiks ieturēta nokavējuma nauda 1% par katru kavēto dienu. Līguma 32.punktā noteiktais maksājums uzskatāms par līgumsodu (Civillikuma 1716.pants), ko atbildētāja tā arī rēķinā ir norādījusi. Līgumsods ir soda sankcija un par tā nesamaksāšanu vēl vienu līgumsodu piemērot nedrīkst.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 16.oktobra spriedumu prasība noraidīta.

[4] Izskatot lietu sakarā ar prasītājas apelācijas sūdzību, ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2016.gada 23.maija spriedumu prasību noraidīta.

Apelācijas instances tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu atzina par pareizu un pievienojās pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Pirmās instances tiesa atzina un apelācijas kārtībā tas nav pārsūdzēts, ka lietā nav strīda par nomas līguma izbeigšanu – atbildētāja ir pieņēmusi prasītājas vienpusēju atkāpšanos no līguma un telpas 2012.gada 31.maijā ir nodotas atbildētājai. Līdz ar to prasījums par līguma atcelšanu ir bezpriekšmetisks.

Apelācijas instances tiesas spriedumā norādīti šādi apsvērumi.

[4.1] Nav pamatoti apelācijas sūdzībā minētie iebildumi attiecībā uz pierādījumu novērtējumu par telpu stāvokli.

Ņemot vērā, ka strīds izriet no pušu noslēgtā nomas līguma, šīs lietas ietvaros nav nepieciešams vērtēt cita nomas līguma, kas noslēgts starp

atbildētāju un valsts akciju sabiedrību (turpmāk arī VAS) „Latvijas Pasts", nosacījumus un izpildi. Savukārt /datums/telpu pieņemšanas nodošanas akts nav pierādījums tam, ka prasītājas rīcībā nodotās telpas bija ar nenovērstiem defektiem, kas liegtu telpu turpmāku izmantošanu tam paredzētajam mērķim.

No lietā esošajiem pierādījumiem konstatējams, ka prasītājas lietošanā nodotās telpas atrodas izremontētajā ēkas daļā, kas atbilstoši aktam ir labā stāvoklī. Par pārējo ēkas stāvu telpu izvietojumu lietā nav iesniegti plāni, līdz ar to nav iespējams precīzi identificēt, vai aktā norādītās telpas, kas ir sliktā stāvoklī, bija prasītājas nomātās telpas.

[4.2] Nav pamatots prasītājas arguments par lietā esošiem pierādījumiem, ka nomas līgums tika izbeigts, jo telpās fiksētā gaisa temperatūra neatbilda bērnu un jauniešu centra izvietošanai. Prasītāja lietā nav iesniegusi pierādījumus par gaisa temperatūras mērījumiem nomātajās telpās.

[4.3] Nav pamatoti prasītājas iebildumi, ka atbildētāja /datums/rēķinā iekļāvusi pienākumu maksāt līgumsodu par līgumsoda nesamaksāšanu.

Nomas līguma 32.punktā norādītais maksājums nav atzīstams par līgumsodu, bet gan atlīdzinājums par iznomātāja ieguldījumiem, vienpusēji pirms termiņa izbeidzot līguma darbību. Atbildētāja paskaidrojusi, ka līguma 32.punktā noteiktais maksājums ir kompensācija līguma izbeigšanas gadījumā, nosakot nomas objektā veikto ieguldījumu atmaksāšanas kārtību un apmēru atkarībā no līguma darbības ilguma.

Nomas līguma 33.punktā ir paredzēts līgumsods par maksājumu kavējumu. Atbildētāja nav prasījusi līgumsoda piedziņu, bet /datums/rēķinā iekļāvusi norādi, ka var tikt piemērots līgumsods. Šādos apstākļos nav konstatējams prasītājas tiesību aizskārums.

[5] Par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2016.gada 23.maija spriedumu prasītāja iesniedza kasācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Kasācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Apelācijas instances tiesa nepareizi piemēroja Civillikuma 2144.pantu un 2172.panta 2.punktu.

Prasītāja iesniedza tiesai pierādījumus par tehniskajiem iemesliem un defektiem nomātajās telpās, kas netika novērsti 60 dienu laikā, taču tiesa šos pierādījumus nav pietiekami izvērtējusi.

Nomas līgumā, kas bija noslēgts ar VAS „Latvijas Pasts", bija uzskaitīti atbildētājas pienākumi un tiesības, attiecīgi atbildētāja apņēmās investēt objekta uzlabošanā un tā vērtības palielināšanā. Prasītāja maksāja nomas maksu un tādējādi nodrošināja atbildētāju ar līdzekļiem, lai telpās varētu novērst tehniskos defektus, tomēr telpas četru gadu laikā nav izremontētas un ir sliktā stāvoklī. Par nomātajās telpās konstatētajiem defektiem sagatavoti akti un par trūkumu novēršanu vairākkārt informēta atbildētāja.

Tiesai būtu spriedumā jākonstatē, ka nomnieks var bez otras puses piekrišanas prasīt līguma atcelšanu, ja lietas iznomātājs neizdara tajā vajadzīgos izlabojumus, vai arī, ja tajā izrādās tādas vainas un trūkumi, kas pilnīgi vai ievērojamā mērā kavē tās lietošanu un nav novēršami.

[5.2] Tiesa nepareizi piemēroja Civillikuma 1716.pantu.

Atbildētājas /datums/rēķinā iekļautais līgumsods nav uzskatāms par maksājumu, bet soda sankciju un līgumsodu par līgumsoda nemaksāšanu piemērot nevar. Nav nekāda tiesiska pamata līgumsoda piemērošanai pēc līguma izbeigšanās.

[6] Paskaidrojums sakarā ar kasācijas sūdzību Augstākajā tiesā nav saņemts.

Motīvu daļa

[7] Izskatījusi civillietu, Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesas sprieduma daļā par nomas līguma atcelšanu ir atstājams negrozīts, bet pārējā daļā spriedums ir atceļams, un civillietā tiesvedība izbeidzama turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[8] Nav pamatoti kasācijas sūdzības iesniedzējas argumenti par Civillikuma 2144. un 2172.panta 2.punkta nepareizu piemērošanu.

[8.1] Civillikuma 2144.pants noteic, kādā apmērā iznomātājs var prasīt nomas maksu nomas līguma pirms termiņa izbeigšanas gadījumā. Proti, ja nomnieks patvaļīgi atsakās no nomas līguma pirms termiņa beigām, iznomātājs var prasīt no nomnieka visu nomas maksu. Gadījumā, ja līguma izbeigšanai bijis likumīgs pamats, nomas maksa ir jāsamaksā par patieso nomas laiku.

Civillikuma 2172.pantā reglamentēti gadījumi, kuros nomnieks var prasīt nomas līguma atcelšanu bez otras puses piekrišanas.

Ņemot vērā šo tiesību normu regulācijas jomu, tiesai strīda tiesiskie apstākļi Civillikuma 2144. un 2172.panta aspektā būtu jāvērtē tad, ja strīda priekšmets būtu: 1) nomas līguma atcelšana pirms termiņa uz Civillikuma 2172.pantā minētajiem pamatiem un vienlaicīgi nomas maksas samaksa līguma pirms termiņa izbeigšanas gadījumā; 2) tikai nomas maksas samaksa līguma pirms termiņa izbeigšanas gadījumā. Savukārt Civillikuma 2172.panta aspektā strīda tiesiskie apstākļi būtu jāvērtē, ja strīda priekšmets būtu nomas līguma atcelšana uz šajā normā minētajiem pamatiem.

[8.2] Nomniece cēlusi tiesā prasību par nomas līguma atcelšanu pirms līgumā noteiktā laika, kura pamatota ar to, ka nomātajām telpām bija radušies tādi defekti, kuru dēļ to izmantošana līgumā paredzētajam mērķim nebija iespējama. Iznomātāja par to bija informēta, taču defektus nebija novērsusi.

Tomēr, kā redzams no lietas materiāliem, prasības atcelt nomas līgumu priekšmets tiesvedības gaitā bija zudis. Minētais ir nodibināts ar pirmās instances tiesas spriedumu, kurā norādīts: „lietā nav strīda, ka atbildētājs ir pieņēmis prasītāja vienpusēju atkāpšanos no līguma ar 2012.gada 31.maiju, un minētās telpas ir nodotas atbildētājam 2012.gada 31.maijā. Līdz ar to prasījums par līguma atcelšanu ar 2012.gada 31.maiju faktiski ir bezpriekšmetisks, jo strīds, ka nomas attiecības izbeigtas 2012.gada 31.maijā, starp pusēm nepastāv" (*sk. lietas 163.lp.*).

Atbildētāja pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējusi.

Savukārt Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādes „Jelgavas izglītības pārvalde" apelācijas sūdzībā tiesas konstatējums, ka nomas tiesiskās attiecības starp pusēm ir izbeigtas ar 2012.gada 31.maiju, nav apstrīdēts.

Ievērojot minēto, kā arī Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesai šie pirmās instances spriedumā nodibinātie fakti un uz to pamata izdarītie secinājumi no jauna nebija jāpārbauda, tomēr tie bija jāņem vērā, taisot lietā spriedumu.

Tā kā puses pirmās instances tiesas spriedumā atzīto, ka nomas līguma izbeigšana bija panākta bez tiesas starpniecības, nav apstrīdējušas, apelācijas instances tiesai nebija iemesla attiecināt uz izskatāmo gadījumu Civillikuma 2172.panta 2.punktu, izvērtējot, vai pastāvēja likumīgs pamats nomas līguma atcelšanai, jo materiāltiesiska prasījuma par līguma atcelšanu priekšmets bija zudis vēl pirms apelācijas instances tiesas nolēmuma pieņemšanas.

Vērtēt to, uz kāda pamata līgums tika izbeigts, būtu nepieciešams tikai tad, ja lietā pastāvētu strīds par nomas maksas samaksu nomas līguma pirms termiņa izbeigšanas gadījumā. Kā redzams no lietas materiāliem, prasība par nomas maksas piedziņu lietā nav celta.

Arī tad, ja prasītāja kā nomas maksu vai tai pielīdzināto maksājumu uzskata iznomātājas /datums/rēķinā Nr./numurs/ norādīto summu 102 000 LVL, nav iemesla secināt pretējo, jo saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneša 2013.gada 7.maija lēmumu pretprasības pieteikums tika atstāts bez virzības, nosakot termiņu trūkumu novēršanai, taču lēmumā minētie trūkumi netika novērsti un pretprasības pieņemšana par

/datums/rēķinā noteiktā maksājuma samaksas piedziņu tika atteikta un tā atdota atbildētājai.

[8.3] Nav pamatots kasācijas sūdzības iesniedzējas viedoklis, ka tiesai Civillikuma 2144. un 2172.pants strīda izšķiršanā bija jāpiemēro tāpēc, ka prasītāja lūdza atcelt nomas līgumu, nepiemērojot nomas līguma 32.punktu.

Nomnieka tiesības prasīt nomas līguma atcelšanu Civillikuma 2172.pantā paredzētajos gadījumos nav atkarīgas no tā, vai iznomātājam ir vai nav jebkādas mantiska rakstura pretenzijas pret nomnieku.

Līdz ar to nav iemesla iepriekš minēto tiesai izteikto lūgumu uzskatīt par vienotu prasījumu, kuram ir viens kopējs mērķis un juridiska daba.

Formulējot prasījumu kā lūgumu atcelt nomas līgumu, nepiemērojot tā 32.punktu, prasītāja būtībā materiāltiesiskam prasījumam par nomas līguma atcelšanu, kura mērķis ir pastāvošo nomas tiesisko attiecību izbeigšana pirms līgumā noteiktā termiņa, pievienoja prasījumu, kuram ir cits mērķis un juridiskā daba. Proti, prasījuma par nomas līguma 32.punkta nepiemērošanu mērķis ir noteikt ar tiesas spriedumu, ka prasītājai nepastāv nomas līguma 32.punktā pielīgtā maksājuma samaksas pienākums, lai tādējādi atbrīvotos no iespējamās atbildības nākotnē, ja iznomātāja vērstos ar šādu prasījumu pret prasītāju.

Augstākā tiesa atzīst, ka prasījums, kura mērķis ir atzīt ar spriedumu, ka nomniecei nepastāv pienākums par līguma 32.punktā pielīgtā maksājuma samaksu, ir kvalificējami kā negatīvās atzīšanas prasība, kura nav pakļauta izskatīšanai tiesā (sk. šā sprieduma 9.punktu).

Ievērojot minēto, apelācijas instances tiesai nebija iemesla vērtēt lietas apstākļus Civillikuma 2144. un 2172.panta aspektā.

[9] Saistībā ar prasījumu nepiemērot nomas līguma 32.punktu, tiesvedība, ņemot vērā turpmāk norādīto un Civilprocesa likuma 223.panta 1.punktu, bija jāizbeidz, jo šis prasījums nav pakļauts izskatīšanai tiesā.

Tiesas aizsardzību likums garantē ikvienai personai, kuras tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses ir aizskartas vai apstrīdētas. Savukārt „lai prasība būtu pamatota, nepieciešams: 1) lai, no vienas puses, prasītājam būtu materiāla tiesība, kuras aizsardzību vai atjaunošanu viņš grib panākt, 2) lai prasībai būtu iemesls, t. i., lai prasītāja tiesība būtu pārkāpta no atbildētāja puses. Prasība kļūst nepieciešama tad, kad tiesība izkustināta no šā mierīgā līdzsvara stāvokļa, kad starp tiesību faktisko stāvokli šinī momentā un to stāvokli, kādam viņam jābūt, izceļas konflikts" (*sk. Bukovskis V., Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 303.lpp., un Augstākās tiesas 2018.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC- 36/2018 (C28418212) 7.punktu*).

Civiltiesisku strīdu, kas pakļauti izskatīšanai tiesā, rašanos ir pamats konstatēt gadījumā, ja personas civilās tiesības ir apstrīdētas vai noticis šo tiesību aizskārums (pārkāpums). Jebkurai prasībai jābūt vērstai uz materiālo (civilo) tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskāruma novēršanu, jo civilprocesā strīds vienmēr ir saistīts ar konkrētām civiltiesiska rakstura attiecībām. Tātad prasības pieteikumā jābūt norādītam konkrētam materiāli tiesiskam prasījumam, kas tieši ietekmētu tajā aprakstīto aizskārumu (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKC-134/2007 (C32084105) 6.lpp., 2015.gada 17.jūlija lēmuma lietā Nr.SKC-2365/2015 6.1.punktu*).

Materiāltiesiskie prasījuma pamati, kā arī prasījuma veidi ir noteikti likumos un var būt dažādi, taču tie nav tulkojami paplašināti. Likumdevējs ir paredzējis atzīšanas prasījumu, taču, lai arī vēsturiski bija iekļauts, aktuālajā tiesiskajā regulējumā nav ietverts negatīvās atzīšanas prasījuma veids. Civilprocesa likumā nav paredzēta iespēja tiesas ceļā prasīt juridiskas attiecības pastāvēšanas vai nepastāvēšanas atzīšanu. Tātad atbilstoši Civilprocesa likumam personai nav tiesību vērsties tiesā prezumējama tiesību aizskāruma gadījumā nolūkā izvairīties no, kādas darbības izpildes nākotnē (*sk. Augstākās tiesas 2018.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKC-107/2018 (C28458012) 13.punktu, 2018.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC- 36/2018 (C28418212) 8.1.punktu*).

Par nenovēršamu šķērsli lietas izskatīšanai pēc būtības ir tas, ka lietas izskatīšana nav pakļauta tiesai. No Civilprocesa likuma 23.panta pirmās daļas izriet, ka civilprocesuālā kārtībā tiesa izskata civiltiesiskus strīdus, kas radušies civiltiesiska rakstura aizskāruma dēļ (*sk. Augstākās tiesas 2017.gada 31.marta sprieduma lietā Nr.SKC-64/2017 (C27128913) 8.punktu*). Personai ir liegts vērsties tiesā tādā veidā vai gadījumā, kāds likumā nav paredzēts (*sk. arī Satversmes tiesas 2012.gada 1.novembra sprieduma lietā Nr.2012-06-01 9.punktu un Augstākās tiesas 2018.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC-36/2018 (C28418212) 7.punktu*).

Tātad no minētajām Augstākās tiesas judikatūras atziņām izriet, ka Civilprocesa likuma 1.panta tvērums neattiecas uz negatīvām atzīšanas prasībām. Proti, šajā likumā nav paredzēta iespēja tiesas ceļā prasīt juridiskas attiecības pastāvēšanas vai nepastāvēšanas atzīšanu.

Gadījumā, ja tiesa kļūdījusies un pieņēmusi izskatīšanai lietu, kas tai nav pakļauta, tiesvedība lietā ir jāizbeidz, vienalga kādā tiesu instancē šī kļūda ir atklājusies (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2011, 80.lpp., un Augstākās tiesas 2017.gada 3.aprīļa lēmuma lietā Nr.SPC-11/2017 4.2.punktu*).

[10] Tiesvedība lietā bija jāizbeidz arī attiecībā uz prasījumu par /datums/rēķinā Nr./numurs/ iekļautās norādes par nokavējuma procentu (rēķinā norādīts līgumsoda) piemērošanu atzīšanu par spēkā neesošu.

Pretprasība vai prasība pret prasītāju par minētajā rēķinā iekļautās summas piedziņu, kā arī par nokavējuma procentu (līgumsoda) aprēķināšanu un piedziņu no prasītājas tiesā nav celta.

Rēķina izrakstīšana ir saistīta ar konkrētām tiesiskajām attiecībām un tā nav apstrīdama darbība. Personas, kurai rēķins izrakstīts, tiesību aizskārums iespējams brīdī, kad tiesā celts prasījums par rēķinā iekļautās summas piedziņu, un ar šo brīdi persona var sākt aizstāvēties iebildumu vai pretprasības veidā, apstrīdot rēķina samaksas pienākumu vai summu.

Apelācijas instances tiesa attiecībā uz rēķinā ietvertās norādes atzīšanu par spēkā neesošu ir pamatoti secinājusi, ka nav konstatējams prasītājas tiesību aizskārums. Šajā sakarā kasācijas sūdzībā nav norādīti argumenti, kas atspēkotu minēto tiesas secinājumu.

Tātad arī šis prasījums ir atzīstams par negatīvās atzīšanas prasību, kura nav pakļauta izskatīšanai tiesā.

[11] Līdz ar to situācijā, kad prasītāja turpināja uzturēt prasījumu par nomas līguma atcelšanu, tiesa pamatoti šo prasījumu noraidīja. Savukārt daļā par nomas līguma 32.punkta nepiemērošanu un rēķinā iekļautās norādes atzīšanu par spēkā neesošu, apelācijas instances tiesai šajā lietā bija pienākums izbeigt tiesvedību, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 1.punktu, kas, noraidot visus prasījumus kopumā, netika izpildīts.

[12] Kasācijas instances tiesas kompetenci, izskatot lietu kasācijas kārtībā, nosaka Civilprocesa likuma 474. pants, saskaņā ar kuru tiesa var:

1) atstāt pārsūdzēto spriedumu negrozītu, bet sūdzību noraidīt (šā panta 1.punkts),

2) atcelt visu spriedumu vai kādā tā daļā un nodot lietu jaunai izskatīšanai (šā panta 2.punkts),

3) atcelt visu spriedumu vai tā daļu un atstāt pieteikumu bez izskatīšanas vai arī izbeigt tiesvedību, ja otrās instances tiesa nav ievērojusi šā likuma 219. vai 223.panta noteikumus (šā panta 3.punkts),

4) grozīt spriedumu daļā par prasības apmēru, ja tas nepareizi noteikts, kļūdaini piemērojot materiālo tiesību normu (šā panta 4.punkts).

No minētā izriet, ka kasācijas instances tiesai, izskatot lietu kasācijas kārtībā, ir jāpārbauda, vai lietā pastāv apstākļi, kas ir pamats prasības atstāšanai bez izskatīšanas vai arī tiesvedības izbeigšanai.

Šajā gadījumā prasījumi par nomas līguma 32.punkta nepiemērošanu un rēķinā iekļautās norādes atzīšanu par spēkā neesošu izspriesti pēc būtības, pārkāpjot noteikumus par civiltiesiska strīda pakļautību. Tādējādi spriedums šajā daļā nav pareizs un ir atceļams, izbeidzot tiesvedību.

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 458.panta otrajai daļai pilnīgi vai daļēji atceļot spriedumu, Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādei „Jelgavas izglītības pārvalde" atmaksājama drošības nauda 300 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 1. un 3.punktu, 223.panta 1.punktu un 458.panta otro daļu, Augstākā tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2016.gada 23.maija spriedumu, ar kuru noraidīta Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādes „Jelgavas izglītības pārvalde" prasība daļā par nomas līguma atcelšanu.

Atcelt Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2016.gada 23.maija spriedumu daļā, ar kuru noraidīta Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādes „Jelgavas izglītības pārvalde" prasība par nomas līguma 32.punkta nepiemērošanu un rēķinā iekļautās norādes atzīšanu par spēkā neesošu un šajā daļā izbeigt tiesvedību lietā.

Atmaksāt Jelgavas pilsētas pašvaldības iestādei „Jelgavas izglītības pārvalde" drošības naudu 300 EUR (trīs simti *euro*).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese	Ļ. Kušnire
Tiesnese	I. Garda
Tiesnesis	N. Salenieks